

Του Σπύρου Σπυρίδων

Ο αναπτυξιακός χαρακτήρας των έργων που περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα «Αντώνης Τρίτσης» του υπουργείου Εσωτερικών που εξήγγειλε ο πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης, αναμφίβολα δίνουν τεράστια ώθηση στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Με κύρια στόχευση, όπως ανέφερε κι ο υπουργός Εσωτερικών Τάκης Θεοδωρικάκος, τις «πράσινες» δράσεις, το περιβάλλον, την ενεργειακή αναβάθμιση σχολείων και λοιπών κτιρίων, τις υποδομές, τις ψηφιακές υπηρεσίες, την μείωση της γραφειοκρατίας και τις έξυπνες πόλεις.

Πρόγραμμα που θα αποτελέσει πυξίδα που θα επανεκκινήσει την οικονομία και θα σηματοδοτήσει το νέο στρατηγικό σχέδιο για την Ελλάδα που η κυβέρνηση οραματίζεται για τον 21ο αιώνα.

Το πρόγραμμα «Αντώνης Τρίτσης», όμως, επανέφερε στην επικαιρότητα μνήμες από τον σημαντικό αυτό πολιτικό άνδρα, τους οραματισμούς και το έργο του.

Με τον Αντώνη Τρίτση εκλεγθήκαμε δήμαρχοι την ίδια χρονιά. Το 1990. Εκείνος στην Αθήνα, εγώ στον Πόρο. Η διάθεση για προσφορά στον τόπο μας ήταν διάχυτη σε κάθε μας συνάντηση στα πλαίσια των φορέων της αυτοδιοίκησης.

Τον θυμάμαι να διηγείται ιστορίες από τη ζωή του. Τη νίκη του στο δέκαθλο, στους Βαλκανικούς του 1958. Τότε που όπως έλεγε ήταν εξουθενωμένος στην τελευταία κούρσα μα η μεγάλη εσωτερική του δύναμη –έγινε τελικά μόντο ζωής- του «φώναζε»: «Προσπάθησε! Μη τα παρατάς ποτέ»! Λίγα μέτρα ακόμη... Νίκη»!

Τον θυμάμαι να μιλά με απέραντο σεβασμό για τους πανεπιστημιακούς του δασκάλους. Κατονόμαζε πάντα τους Ορλάνδο Μιχελή, Χατζηκυριάκο- Γκίκα, Νίκο Εγγονόπουλο και Δημήτρη Πικιώνη.

Τον θυμάμαι να ισχυρίζεται ότι αγωνίζεται για να κάνει πράξη μέσω της πολιτικής τα οράματά του. Αυτά δεν ήταν πάντα στη σωστή κατεύθυνση, όπως επί παραδείγματι η σχεδόν επαναστατική του άρνηση ώστε να γίνει το αεροδρόμιο στα Σπάτα. Αλλά τα υπερασπιζόταν με πάθος εφήβου.

Τον θυμάμαι να μιλά με πάθος για τη διατριβή του (1963) σ' αυτό που ελάχιστοι τότε γνώριζαν: Πολεοδομία και Χωροταξία στο Illinois Institut of Technology (IIT). Αυτή η διατριβή έγινε το πρόπλασμα για τον χωροταξικό σχεδιασμό στην Ελλάδα! Περηφανευόταν λέγοντας «όταν τότε έγραφα σε διάφορα κείμενα για Οικολογία, με ρωτούσαν όλοι αν ... γράφεται με “οι” ή “ει”»...

Θυμάμαι που η πρότασή όραμά του για τη διοικητική διαίρεση της Ελλάδας σε Αναπτυξιακές Περιφέρειες είχε γίνει αντικείμενο μεγάλων ζυμώσεων από τα προδικτατορικά χρόνια.

Η αλήθεια λοιπόν είναι πως όταν μιλάμε για τον Αντώνη Τρίτση, μιλάμε για μια εμπνευσμένη προσωπικότητα στον χώρο της Πολεοδομίας και της Αυτοδιοίκησης. Είναι ο δήμαρχος που οραματίστηκε την ενοποίηση των αρχαιολογικών χώρων. Την αδήριτη ανάγκη δημιουργίας του τραμ. Στη χωροταξία εφάρμοσε το πλήρες θεσμικό πλαίσιο (Νόμος 1337/83), με το οποίο υπήρχε δεσμευτικά η διαδικασία της κοινωνικής συμμετοχής και διαβούλευσης, στις μελέτες πολεοδομικής ανασυγκρότησης της Ελλάδος. Προχώρησε στη δημιουργία πάρκων που έγιναν εστίες πρασίνου, έφτιαξε πλατείες, προχώρησε στην συντήρηση πολλών κτιρίων της Πλάκας. Επί των ημερών του εφαρμόζεται ο μικρός δακτύλιος στο Κέντρο της Αθήνας για να περιοριστεί το νέφος από την κυκλοφορία των αυτοκινήτων ενώ πρώτος αυτός μιλά για την ανάγκη συνένωσης Δήμων και Κοινοτήτων της Περιφέρειας. Πολλά χρόνια μετά έγιναν πράξη οι «Καλλικρατικοί Δήμοι» που οραματίστηκε...

Η ξαφνική και πρόωρη φυγή του, σε ηλικία μόλις 55 ετών στις 7 Απριλίου 1992, στέρησε την Αθήνα και την Ελλάδα μια εξαιρετική φυσιογνωμία της πολιτικής και της αυτοδιοίκησης. Που αν και καταγράφηκε κυρίως ως τεχνοκράτης, εκείνο που τον κυρίως τον χαρακτήριζε και γνώριζαν όσοι ήταν συνομιλητές του, ήταν η βαθιά του προσήλωση στον άνθρωπο.

Κι ακόμη και σήμερα εξακολουθεί να εμπνέει.

*Ο Σπύρος Σπυρίδων

είναι Διδάκτωρ του Παντείου Πανεπιστημίου,

Διευθύνων Σύμβουλος της ΕΕΤΑΑ

και πρώην Δήμαρχος